LU dekompozice

• Motivace: Při Gaussově eliminaci jsme upravovali matici A na matici v horním trojúhelníkovém tvaru, protože soustava s touto maticí je řešitelná poměrně snadno. Při těchto úpravách jsme v každém kroku vynásobili některý řádek původní matice nějakým koeficientem a sečetli jej s jiným řádkem. Tato úprava se dá zapsat jako postupné násobení matice A zleva maticemi D_k. V prvním kroku má matice D₁ tvar

$$\mathbf{D_1} = \begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 & \dots & 0 \\ -\frac{a_{21}}{a_{11}} & 1 & 0 & \dots & 0 \\ -\frac{a_{31}}{a_{11}} & 0 & 1 & \dots & 0 \\ \vdots & \vdots & \vdots & \ddots & 0 \\ -\frac{a_{n1}}{a_{11}} & 0 & 0 & \dots & 1 \end{pmatrix}.$$

V dalších krocích vypadají matice $\mathbf{D_2}$, $\mathbf{D_3}$, ... podobně, resp. mají nad diagonálou nuly, na diagonále jedničky a pod diagonálou na některých místech nenulové prvky.

Matici v horním trojúhelníkovém tvaru (označme ji ${\bf U}$ - upper) jsme tedy získali postupným násobením

$$U = D_n D_{n-1} \dots D_1 A.$$

• Odvození: Matici U proto můžeme rozložit jako

$$A = D_1^{-1} \, D_2^{-1} \dots D_n^{-1} \, U.$$

Můžete se sami přesvědčit, že násobením matic $\mathbf{D_1^{-1}\,D_1^{-1}\,\dots D_n^{-1}}$ které mají výše popsané vlastnosti získáme vždy matici v dolním trojúhelníkovém tvaru s jedničkami na diagonále (označme ji \mathbf{L} - lower)

$$L = D_1^{-1} \, D_2^{-1} \dots D_n^{-1}.$$

Pro regulární matici \mathbf{A} tedy existuje rozklad $\mathbf{A} = \mathbf{L} \mathbf{U}$, kde matice \mathbf{U} je horní trojúhelníková a matice \mathbf{L} je dolní trojúhelníková s jedničkami na diagonále.

Tento rozklad je jednoznačný.

• Princip metody: Máme za úkol vyřešit soustavu rovnic

$$\mathbf{A} \vec{x} = \vec{b}$$
.

Rozložíme si matici A a máme

$$\mathbf{L} \mathbf{U} \vec{x} = \vec{b}$$
.

Nyní označíme vektor $\vec{U}\vec{x}$ jako vektor \vec{y} , Tím jsme získali dvě soustavy lineárních rovnic s trojúhelníkovými maticemi

$$\mathbf{L}\,\vec{y} = \vec{b}, \qquad \qquad \mathbf{U}\,\vec{x} = \vec{y},$$

které jsme v uvedeném pořadí schopni velmi snadno vyřešit.

• Poznámka k rozkladu matice: Postup rozkladu matice A na matice L a U je poměrně jednoduchý (viz např. přednášky). Nicméně v praxi je obvykle třeba provádět výběr hlavního prvku (pivoting), především jako prevenci ztráty přesnosti. Výběr hlavního prvku se dá zapsat jako násobení matice A zleva nějakou permutační maticí P. Obecně tedy máme

$$PA = LU$$

čemuž odpovídá i syntaxe příslušného příkazu v Matlabu:

$$[L, U, P] = lu(A)$$

• Možnost zpřesnění výsledku pomocí iterativního procesu:

Po vyřešení soustavy získáme nepřesný výsledek $\widetilde{\vec{x}}$, který se od správného řešení liší o $\Delta \vec{x}$ (kde vektor $\Delta \vec{x}$ zatím neznáme). Správné řešení je tedy

$$\vec{x} = \tilde{\vec{x}} - \Delta \vec{x}.$$

O kolik se přibližně liší naše řešení $\widetilde{\vec{x}}$ od skutečného řešení, resp. jaké je $\Delta \vec{x}$? Porovnáním $\mathbf{A}\widetilde{\vec{x}}$ s pravou stranou \vec{b} dostaneme

$$\mathbf{A} \, \widetilde{\vec{x}} - \vec{b} \, = \, \mathbf{A} \, (\vec{x} + \Delta \vec{x}) - \vec{b} \, = \, \mathbf{A} \, \vec{x} - \vec{b} + \mathbf{A} \, \Delta \vec{x} \, = \, \mathbf{A} \, \Delta \vec{x}.$$

Z předchozí rovnice jsme tedy schopni přibližně určit $\Delta \vec{x}$ řešením soustavy

$$\mathbf{A}\,\Delta\vec{x} = \mathbf{A}\,\widetilde{\vec{x}} - \vec{b},$$

jejíž pravou stranu známe. Protože máme hotový LU rozklad matice **A**, není toto řešení obtížné a můžeme jej provádět opakovaně. Postupujeme tedy následovně:

- **0.** Máme přibližné řešení $\widetilde{\vec{x}}$.
- 1. Najdeme $\Delta \vec{x}$ řešením soustavy $\mathbf{A} \Delta \vec{x} = \mathbf{A} \tilde{\vec{x}} \vec{b}$.
- **2.** Nové, přesnější řešení soustavy tedy bude $\overset{\approx}{\vec{x}} = \tilde{\vec{x}} \Delta \vec{x}$.
- 3. Položíme $\widetilde{\vec{x}} = \overset{\sim}{\vec{x}}$ a opakujeme od bodu 1.